

ה"ת 33008/03/22 - כעביה מחמוד, הארון חרירי, תאמר עראבי נגד משטרת ישראל - תחנת זבולון משרדי ממשלה

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 33008-03-22 כעביה ואח' נ' משטרת ישראל - תחנת זבולון
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אלוזא זעורה-עבדאלחלים
המבקשים
כעביה מחמוד
הארון חרירי
תאמר עראבי

נגד
המשיבה
משטרת ישראל - תחנת זבולון משרדי ממשלה

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים (להלן: "**הבקשה**") וזאת בהתאם לסעיף 34 ו- 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט - 1969 (להלן: "**הפקודה**").
2. במסגרת הבקשה נטען כי המבקשים עוכבו לחקירה בחשד לביצוע עבירות אלימות ובמהלך העיכוב נתפס בידי המבקש 1 סכום כסף על סך 8,150 ₪ ובידי המבקש 2 מכשיר טלפון נייד מסוג "אייפון פרו מאקס", כאשר בידי המשיב 3 נתפס מכשיר טלפון נייד מסוג "סמסונג גלקסי" וסכום כסף נוסף על סך 1,220 ₪ (להלן: "**התפוסים**").
3. המבקשים טענו בבקשתם כי לא ברור כלל איך התפוסים קשורים בחקירה ומכל מקום אין המדובר בחפצים שהחזקתם אסורה על פי דין ובהתאם אין כל הצדקה להחזקת התפוסים.
4. ביום 22.3.22 התקיים דיון לפני אשר במסגרתו הגישה המשיבה לעיון בית המשפט את תיק החקירה וטענה כי המדובר בחשד לביצוע עבירות הכוללות אלימות מינית, וקיימת תלונה לפיה החשודים גנבו לקורבן את כספיה. לגרסת המשיבה, מכשירי הטלפון נדרשים לחקירה לצורך בירור החשדות כאשר ככל הנראה המבקשים תיאמו את הגעת הקורבן/המתלוננת למקום באמצעותם. בא כוח המבקשים טען לפני בתגובה כי אין כל אינדיקציה כי המשיבה ביקשה וקיבלה צו לחדירה למידע שבאותם טלפונים, וכי בהעדר פעולות חקירה בעניין יש להשיב לידי המבקשים את רכושם, והחזקת התפוסים, ובפרט הטלפונים, ללא צורך חקירתי מהווה פגיעה קשה בזכויות המבקשים.

5. באשר לבקשה להשבת הכספים - במעמד הדיון, הוריתי בהסכמת הצדדים, כי יותר בידי משטרת ישראל סך של 3,700 ₪ מתוך הכספים שנתפסו ואת יתרת הסכומים שנתפסו מידי המבקשים יוחזרו לידם באמצעות בא כוחם, זאת בהיעדר מניעה על פי דין - תוך שנרשמה הצהרת בא כוח המבקשים כי לא תהיה למבקשים טענה בעניין חלוקת הסכומים ביניהם.

6. באשר להשבת הפלאפונים - הצדדים ביקשו כי בית המשפט יכירע בשאלת המשך החזקת משטרת ישראל בהם.

להלן הכרעתי:

7. לאחר שעיינתי בתיקי החקירה ושמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להשבת הפלאפון להתקבל חלקית.

8. סמכותה של משטרת ישראל לתפוס חפצים, מוסדרת בהוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחידוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**"). סמכות זו משתרעת על מגוון עילות ובהן על חפץ "**שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה**", או כי "**באותו חפץ נעברה...עבירה**".

9. המקור לסמכות שמירת התפוסים מצוי בסעיף 33 לפקודה הקובע כי:

"נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט".

10. המקור לסמכות לשחרור התפוסים מצוי בסעיף 34 לפקודה הקובע כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח מישנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט השלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת, כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

11. סעיף 35 לפקודה קובע כי:

"אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתב אישום בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבע".

12. שיקול דעת בית המשפט בעניין השבת תפוס והתנאים שבהם יש לעשות שימוש בשחרור התפוסים הובאו בבש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י** (12.03.06). בית המשפט הדגיש את חשיבות זכות הקניין והאיזון הנדרש על מנת להגן על זכות זו. יפים בעניין זה דברי בית המשפט (כב' השו' פרוקצ'יה):

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקניין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לעניין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקניין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במדרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לעניין מעצר אדם, וכך הוא לעניין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(3) 355, 405, 427-8; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(4) 589, 649.

13. ההלכה הפסוקה קבעה כי גם אם קיימת סמכות לתפיסת חפץ, לא בכל מקרה קיימת עילה המחייבת החזקת החפץ בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים ויש לאזן בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המשטרה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו ובכלל זה זכות הקניין.

14. בענייננו, מדובר בחקירה שהחלה ביום 9.3.2022 ואשר במסגרתה מייחסת המשיבה למבקשים ביצוע עבירה של תקיפת סתם, גניבה ומעשה סדום שלא בהסכמה חופשית. עיון בתיק החקירה מלמד כי קיים חשד סביר לכך כי המבקשים ביצעו את העבירות המיוחסות להם ובכלל זה גנבו כספים מאת המתלוננת לאחר תקיפה מינית ופיסית. החקירה טרם הסתיימה ועל פניו המידע המצוי על גבי אותם מכשירי טלפון ניידים נדרש לצורך בירור החשדות המיוחסות למבקשים.

15. עיון בתיק החקירה מלמד כי אין אינדיקציה לביצוע פעולות חקירה בעניין איתור נתונים מהמכשירים הניידים. בהתאם, על היחידה החוקרת לפעול במישור זה בהקדם וללא דיחוי ובכלל זה להגיש כל בקשה מתאימה לבית המשפט לאור תרומתן הפוטנציאלית של הריאות לחקירה.

16. לאחר שערכתי את האיזון הנדרש בין האינטרס הציבורי להשלמת החקירה ובין זכות המבקשים לקניין, מצאתי כי יש לאפשר ליחידה החוקרת להשלים את פעולות החקירה על פי הצהרתה, ולאחר בירור החשדות, להשיב לידי המבקשים את הפלאפונים נשוא הבקשה תוך 60 ימים מהיום.

17. באשר לסכום הכסף אשר נותר בידי משטרת ישראל על סך 3,700 ₪, בהתחשב בטענות המתלוננת בתיק, אני דוחה את הבקשה להשיבו בשלב זה, משלא הסתיימה החקירה, כאשר עומדת למבקשים

הזכות לדרוש השבתו, בכל מועד ובפרט בתום התקופה הקבועה בסעיף 35 לפקודה.

18. המשיבה תשלים את פעולות החקירה הנדרשות ותשיב את מכשירי הטלפון לידי המבקשים הרלבנטיים
עד 22.5.2022.

אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

נציג המשיבה יסור למזכירות בית המשפט לצורך קבלת תיק החקירה לידו בהקדם.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.